

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18Csp/64/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117218775
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1117218775.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava 1 v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v právnej veci žalobkyne: I. I., T.. XX.XX.XXXX, Y. XXX/X, XXX XX W., zastúpená: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov a FALIS & Partners, s.r.o., Lermontova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598. Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 8.178,44 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 8.178,44 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 8.178,44 Eur odo dňa 13.07.2017 do zaplatenia a to všetko v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške nároku súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.07.2017 sa žalobkyňa domáhala zaviazania žalovaného k zaplateniu 8.178,44 Eur s prísl. z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnila tým, že Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 13.9.2011 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 3.500 EUR. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 3.028 EUR označená ako "príslušný poplatok". Ročný úrok tak predstavuje 96 %. Zmluvou o úvere č. 603700928 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 4.4.2012 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 350 EUR. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 322 EUR označená ako "príslušný poplatok". Ročný úrok tak predstavuje 96 %. Žalobkyňa si úver brala ako fyzická osoba, pre svoju osobnú potrebu. Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 8.4.2010 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 350 EUR. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 322 EUR označená ako "príslušný poplatok". Ročný úrok tak predstavuje 96 %. Žalobkyňa si úver brala ako fyzická osoba, pre svoju osobnú potrebu. Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 8.9.2010 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 1.700 EUR. Celkovo zaplatená suma na úver žalobkyňou 3.635,08 EUR. Žalobkyňa si úver brala ako fyzická osoba, pre svoju osobnú potrebu. Zmluvou o úvere č. 6372096 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 6.11.2008 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 1.327,76 EUR. Celkovo zaplatená suma na úver žalobkyňou 2.775,12 EUR. Žalobkyňa si úver brala ako fyzická osoba, pre svoju osobnú potrebu.

1.1. Zmluvy o úvere obsahujú väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi je ustanovenie týkajúce sa odplaty za poskytnuté úvery /príslušný poplatok/. Odplata niekoľkonásobne 100-násobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ. Zároveň, vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v takýchto mierach z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

1.2. Podľa zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platného v čase uzavretia zmlúv v § 9) sú taxatívnym spôsobom vymedzené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod následkom sankcií upravených v § 11 označeného zákona.

Podľa § 11 zákona o spotrebiteľskom úvere označenom ako "Dôsledky porušenia povinností"

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a §10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Predmetné zmluvy o úveroch neobsahujú údaje podľa § 9, ods. 2, písm. a/, f/, i/, j/, y/ Zák. 129/2010 Z. z., čo má za následok sankciu podľa § 11 ods. 1, písm. a/, že poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

Pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverových zmluvách mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny.

1.3. Podľa zákona č. 40/ 1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako "OZ") platného v čase uzavretia úverovej zmluvy § 451 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

1.4. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu vo výške 7.648 EUR, tzn. o 4.148 EUR viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 4.148 EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu vo výške 672 EUR, tzn. o 322 EUR viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 322 EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu vo výške 3.635,08 EUR, t.z. 1.935, 08 EUR viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 1.935,08, EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sumu vo výške 676 EUR, tzn. o 326 EUR viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 326 EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX sumu vo výške 2.775,12 EUR, tzn. o 1.447,36 EUR viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 1.447,36 EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Celkové bezdôvodné obohatenie z predmetných zmlúv o úvere predstavuje celkovú sumu 8.178,44 EUR.

1.5. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa ani napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil uplatňuje si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 13.7.2017 do zaplatenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 8.178,44 EUR spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 8.178,44 EUR odo dňa 13.7.2017 až do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu, alebo v tej istej lehote podať na súde, ktorý platobný rozkaz vydal, odôvodnený odpor.

2. Súd na základe podanej žaloby vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 18Csp 64/2017-26 zo dňa 28.11.2017.

3. Žalovaný proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote dňa 19.01.2018 písomný odpor v ktorom namietal premlčanie nároku a to s poukazom na § 100 ods. 1 OZ podľa ktorého sa právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku osoby, ktorá má bezdôvodné obohatenie vydať. Ak sa teda takáto osoba premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo priznať. Námietka premlčania predstavuje spravidla efektívny postup - obranu povinnej osoby proti hrozbe, že až po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo; na druhej strane možnosť tejto námietky donucuje (vedie) veriteľa k včasnému vykonaniu svojho práva. Ide tu o predvídané právne postupy účastníkov záväzkových právnych vzťahov, ktoré zodpovedajú účelu premlčania.

Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vznáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov práva neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobca v zmysle ustanovení OZ môže domáhať v subjektívnej (dvojiročnej) lehote alebo objektívnej (trojiročnej) lehote. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobca v zmysle ustanovení OZ môže domáhať v subjektívnej (dvojiročnej) lehote, najneskôr však do uplynutia 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

3.1. V predmetnom prípade je potrebné poukázať na zákonné ustanovenie § 107 ods. 2 OZ, ktoré jasne uvádza, že najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenie premlčí za tri roky. To znamená že ak uplynie trojiročná objektívna premlčacia lehota právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba je stanovená ako maximálna lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Objektívna premlčacia doba začne plynúť od okamihu, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, v danom prípade kedy boli jednotlivé splátky uhradené v prospech žalovaného. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ak sa teda plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne po častiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne /okamihu, kedy k plneniu došlo/. To znamená, že každá z čiastkových platieb plnených bez právneho dôvodu má svoj samostatný "právny osud", premlčuje sa samostatne a samostatne (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR 10 14. decembra 2006, sp. zn. 330do 52/2005).

3.2. Žalobca uplatnil svoj nárok až dňa 18.7.2017, čo nie je sporné.

V predmetnom prípade došlo k úhrade poslednej splátky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, ktorá je premlčaná v objektívnej trojiročnej lehote dňa 7.9.2010. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu zo zmluvy " úvere č. XXXXXXXX bol premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 7.9.2013.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX došlo k úhrade poslednej splátky, ktorá je premlčaná v objektívnej trojiročnej lehote dňa 5.4.2012. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 5.4.2015.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX došlo k úhrade poslednej splátky, ktorá je premlčaná v objektívnej trojiročnej lehote dňa 13.9.2011. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 13.9.2014.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX došlo k úhrade poslednej splátky, ktorá je premlčaná v objektívnej trojiročnej lehote dňa 15.8.2013. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 15.8.2016.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX došlo k úhrade poslednej splátky, ktorá je premlčaná v objektívnej (trojiročnej lehote dňa 28.2.2013. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 28.2.2016.

3.3. Žalobca nijako skutkovo nepreukázal možnosť uplatnenia 10 - ročnej premlčacej lehoty, teda že by sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil. Ak zákonodarca v zmluve o spotrebiteľskom úvere sankcionuje poskytovateľa úveru za nedodržanie podstatných náležitostí zmluvy tým, že sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, prichádza tak poskytovateľ o výrazné finančné prostriedky, a preto je nelogické tvrdiť, že uvádzanie nesprávnej RPMN alebo absencií RPMN je úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, bez právneho dôvodu. Rovnakou problematikou sa už zaoberal Okresný súd Žiar nad Hronom, sp. zn. 9Csp/68/2016.

3.4. Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX bol premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 7.9.2012.

Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 15.4.2010 vzhľadom k skutočnosti, že od 15.4.2010 (uhradením istiny vo výške 1327.76 Eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Rovnako sú premlčané v subjektívnej premlčacej lehote všetky ďalšie splátky. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že nárok požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 5.4.2014.

Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 16.2.2012 vzhľadom k skutočnosti, že od 16.2.2012 (uhradením istiny vo výške 350 Eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili (trnky a poplatky. Rovnako sú premlčané v subjektívnej premlčacej lehote všetky ďalšie splátky. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že nárok požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 13.9.2013.

Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 13.9.2011. vzhľadom k skutočnosti, že od 13.9.2011 (uhradením istiny vo výške 1700 Eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Rovnako sú premlčané v subjektívnej premlčacej lehote všetky ďalšie splátky. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že nárok požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 15.8.2015.

Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 22.5.2013. vzhľadom k skutočnosti, že od 22.5.2013 (uhradením istiny vo výške 3500 Eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Rovnako sú premlčané v subjektívnej premlčacej lehote všetky ďalšie splátky. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že nárok požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 28.2.2015.

Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 12.11.2012. vzhľadom k skutočnosti že od 12.11.2012 (uhradením istiny vo výške 350 Eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Rovnako sú premlčané v subjektívnej premlčacej lehote všetky ďalšie splátky.

3.5. Premlčanie subjektívnej lehoty je možné odôvodniť presne tak ako to vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 17Co/372/2015 uviedol Krajský súd v Trenčíne, dňa 27.04.2016. Svoje rozhodnutie oprel o vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny.

Podľa § 107 ods. 1 OZ Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Skutočná vedomosť žalobcu o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech a v akej výške predstavuje vedomosť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach.

Podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. Zbierke zákonov SR, o všetkom čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou neznalosť práva neospravedlňuje. Znalosť práva sa u jeho adresátov nevyvrátiteľne predpokladá a inak tomu ani nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalostí ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Za okamih vzniku skutočnej o obsahu práva je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu.

3.6. Vedomosť o tom, že zmluva neobsahuje požadované údaje je potrebné na strane žalobcu viazať k okamihu podpisu zmluvy. Podpis predstavuje prejav súhlasu s písomným právnym úkonom. Ako prejav súhlasu logicky zahŕňa aj prejav znalostí obsahu. O určení zmluvy za neplatnú, resp. o bezúročnej a bez

poplatkovej úverovej zmluvy vzhľadom na nevyvrátiteľnú právnu domnienku znalosti právnych predpisov mal žalovaný podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. vedomosť už pri podpise zmluvy o úvere, rovnako mal vedomosť už pri podpise úverovej zmluvy o tom, kto je veriteľom zo zmluvy o tom, komu a kedy jednotlivé splátky úveru spláca. Žalobca od svojho právneho zástupcu získal iba vedomosť o právnom posúdení veci, čo však nemožno stotožniť s dozvedením sa o rozhodujúcich skutkových okolnostiach pre účely zistenia vzniku bezdôvodného obohatenia. Na základe tejto skutočnosti začala plynúť subjektívna lehota zaplatením príslušnej splátky úveru nad rámec zákonom ustanovenej povinnosti (Okresný súd Bratislava I, sp. zn. 7C195/2012 zo dňa 30.6.2016) tým, že splátky úveru uhrádza sám dlžník jemu uznanej výške možné úsudok v okamihu platenia sumy zodpovedajúcej istiny urobiť na základe jednoduchého matematického výpočtu. Preto sa musí dlžník dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplati. Vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúce v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvenej právnej úpravy spotrebiteľských úverov vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny.

4. Na základe podaného odporu súd uznesením zo dňa 28.03.2018 č. k. 18Csp 64/2017-112 platobný rozkaz zrušil.

5. Žalobkyňa sa k stanovisku žalovaného písomne vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 18.05.2018 v ktorom poukázala na to, že námietku premlčania vznesenú žalovaným je potrebné považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako poskytovateľ finančnej služby si postavil svoje podnikanie na zneužívaní spotrebiteľských práv a nedostatočnom právnom vedomí svojich klientov. Jeho postup v žiadnom prípade nie je v súlade s dobrými mravmi a žalovaný ako poskytovateľ finančnej služby nepostupoval s odbornou starostlivosťou voči žalobcovi ako spotrebiteľovi. Súd by mal vziať do úvahy skutočnosť, že bol to práve žalovaný ktorý vopred pripravil a dal žalobkyni ako spotrebiteľovi podpísať formulárové zmluvy, ktorá neboli individuálne dohodnuté a žalobca ich nemohol žiadnym spôsobom meniť, ďalej ktorý spôsobil, že úverové zmluvy so bezúročnými a bez poplatkov, pre absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ďalej ktorý sa snažil obísť zákon o spotrebiteľských úveroch, tým aby sa zmluvy posudzovali podľa Obchodného zákonníka a napokon ktorý prijal od žalobcu úroky vo výške skoro 100 % ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi a takýto výkon práva nemôže používať právnu ochranu. Je potrebné aby súd prihliadol na poctivosť žalobcu a jeho dôveru v poctivosť žalovaného, kvôli čomu si od neho žalobca doteraz bezdôvodné obohatenie neuplatňoval. Žalovaný pritom musel vedieť, že sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, napriek tomu nevyvinul žiadne úsilie túto sumu vrátiť. To že vedel o bezdôvodnom obohatení vyplýva aj z jeho odporu voči platobnému rozkazu.

5.1. Podľa §2 zákona č. 1/1993 Z. z. Zbierke zákonov SR, o všetkom čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Ak teda sa žalobca mal dozvedieť o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov a to v čase uzatvorenia zmluvy, nakoľko v tom čase už bol zákon o spotrebiteľských úveroch vyhlásený v zbierke zákonov, tak žalovaný ako poskytovateľ finančnej služby, ktorý vopred pripravil formulárovú zmluvu o úvere, ktorá neobsahovala obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ktorý mal povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou preukázateľne vedel, že formulárová zmluva, ktorú vopred pripravil neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj to, že odplata je v rozpore s dobrými mravmi a napriek tomu prijal od žalobcu plnenie nad rámec istiny poskytnutého úveru, toto plnenie nevrátil a teraz sa bráni námietkou premlčania. Námietku premlčania je preto potrebné považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako poskytovateľ finančnej služby, ktorý uzatvoril niekoľko Stotisíc zmlúv so spotrebiteľmi, teda podľa jeho tvrdenia vedel o absencii obligatórnych náležitostí zmlúv o úvere, ktoré používa ako aj to, že sú teda bezúročné a bez poplatkov a napriek tomu prijal a stále priama plnenie od spotrebiteľov o ktorom podľa svojich tvrdení preukázateľne vedel a vie, že je bezdôvodným obohatením. Ak teda ako poskytovateľ finančnej služby vie, že jeho zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, tak by vo všetkých zmluvách, kde stále vymáha plnenie zo zmlúv nad rámec istiny a to či už v tisíckach exekučných konaní alebo tisíckach vecí, kde si uplatňuje zrážky zo mzdy od spotrebiteľov mal toto vymáhanie sám zastaviť a spotrebiteľom vrátiť plnenia nad rámec istín, nakoľko vie, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie a v jeho prípade o úmyselné bezdôvodné obohatenie.

5.2. To že vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi konštatoval v identickej veci žalovaného vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Trnava pod sp. zn.: 25Co/55/2017 zo dňa 27.2.2018 z ktorého citoval nasledovne: "Žalovanou uplatnený a odôvodnený odvolací dôvod však vo vzťahu k napadnutému rozsudku neobstojí, pretože vôbec nespochybňuje správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie, že námietka premlčania odporuje dobrým mravom. Odvolací súd pritom právny názor súdu prvej inštancie považuje za správny. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práva nesmie byť okrem iného v rozpore s dobrými mravmi. Taký výkon práva je protiprávny a nemožno mu priznať právnu ochranu. Súd prvej inštancie správne poukázal na judikatúru k cit. ustanoveniu a správne uzavrel, že námietka premlčania ako výkon práva žalovanej z § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v prerokúvanej veci odporuje dobrým mravom, takže na ňu nemožno prihliadnuť".

5.3. K plynutiu objektívnej premlčacej doby uviedol, že na strane žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. V tomto smere poukázal na rozhodovaciu činnosť Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu Bratislava. Taktiež Okresný súd Bratislava 1 v konaní pod sp. zn.: 26C/56/2010 zo dňa 7.11.2017 v identickej veci žalovaného konštatoval, že zo strany žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a žalobcovi priznal bezdôvodné obohatenie. Obdobne aj v inej identickej veci žalovaného Krajský súd Bratislava v rozsudku sp. zn.: 9Co/I 15/2017 zo dňa 15.2.2018 ako odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava j sp. zn.: 10C/174/2014 zo dňa 31.10.2010. Aj v tomto prípade bolo konštatované, že na žalovaný sa na úkor žalobcu úmyselne bezdôvodne obohatil.

Ako konštatoval v tomto rozsudku Krajský súd Bratislava tak žalovaný podnikal aktívne u nedobromyseľné kroky smerujúce k tomu, aby sa predmetná zmluva javila ako nespotebiteľská. Zároveň žalovaný, ako podnikateľský subjekt, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom, do úverovej zmluvy, o ktorej musel vedieť, že ju uzatvára so spotrebiteľom a teda, že ide v skutočnosti o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nezahrnul údaje vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný napokon tiež musel vedieť, že následkom absencie daných náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch I najmä údaju a RPMN úveru/ je bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto dojednaného úveru. Napriek tomu, že žalovaný si musel byť vedomý toho, že na základe takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemá nárok na žiadne úroky, ani poplatky, zahrnul do zmluvy poplatok vo výške 772 € a jeho časť aj od žalobkyne prijal. Dopustil sa tak úmyselného protiprávneho konania, ktorým pre seba získal bezdôvodné obohatenie.

5.4. K plynutiu subjektívnej premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení.

Žalovaný v odpore tvrdí, že pri zmluvách začala dvojročná subjektívna premlčacia doba plynúť od doby kedy bola uhradená istina úveru, nakoľko už v tom čase mal žalobca vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Uvedené tvrdenie žalovaného nie je správne, nie je ničím náležite preukázané a dokázané, je to len jeho domnienka a vymyká sa logickému a zdravému mysleniu. Je predsa absurdné, nelogické a mimo rozumného myslenia, aby žalobca vedel, že uhradil istinu pri jednotlivých zmluvách a potom i napriek tomu, že vedel /podľa tvrdenia žalovaného/, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie sa rozhodol, že bude plniť aj nad rámec istiny poskytnutých úverov odplatu resp. úroky vo výške skoro 100 % ročne. Jednoznačne to bolo tak, že žalobca nevedel, že platby, ktoré od neho žalovaný prijímal nad výšku istiny, od neho prijíma protizákonne a že žil v omyle, že žalovaný tieto platby prijíma v súlade so zákonom. Veril tomu, že pri poskytovaní úveru postupuje žalovaný s náležitou odbornou starostlivosťou a zmluva, ktorú pripravil žalovaný je v súlade so zákonom a na úhradu úrok a poplatkov má žalovaný zákonný nárok.

5.5. Podľa žalovaného je teda potrebné posúdiť začiatok subjektívnej premlčacej doby už od času, kedy spotrebiteľ plní nad rámec istiny úveru s odôvodnením, že má poznať právo a preto už v tom čase sa spotrebiteľ dozvedá o bezdôvodnom obohatení. Takýto názor však nie je správny. Každý je totiž povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, aby sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal, nie teda čas, odkedy sa dozvedieť I mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova "vedieť, mal a mohol" pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu "dozvie" sa potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou.

Ak by si súd osvojil začiatok subjektívnej premlčacej doby tak ako to uvádza žalovaný, tak by ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka hol absolútne neaplikovateľné a v zákone nadbytočné, nakoľko

vždy by podľa výkladu žalobcu uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba a nikdy by sa nemohla uplatňovať 3 ročná resp., pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení 10 ročná premlčacia doba.

5.6. Najvyšší súd SR ako aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach už ustálili, že subjektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov začína plynúť vtedy, keď sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške. Citovaný názor žalovaného nie je v súlade s ustálenou judikatúrou súdov, ktorá jednoznačne konštatuje, že pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky /17. decembra 1978 vo veci sp. zn. 2 Cz 35/77/.

Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie "skutkového stavu" /teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie/. Tu žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalobca sa až po porade s právnym zástupcom na úklade predložených písomných podkladov nedozvedel len o právnej kvalifikácii, ale aj o všetkých skutkových okolnostiach vzniku bezdôvodného obohatenia a teda, že: došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, o subjekte, ktorý sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil /žalovaný/, výške bezdôvodného obohatenia. Teda všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli potrebné na podanie žaloby sa žalobca preukázateľne dozvedel až po porade so svojim právnym zástupcom, ktorému predložil kópie zmlúv o úvere a výpisy s internetovej stránky žalovaného z ktorého vyplývajú poskytnuté plnenia a celková výška úhrady k jednotlivým zmluvám o úvere.

5.6. K začatiu plynutia subjektívnej premlčacej doby poukázal aj na judikát a to Uznesenie ÚS SR č. II.ÚS 413/2013 zo dňa 3. septembra 2013: "Pritom správne zdôraznil, že subjektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov začína plynúť vtedy, keď sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške. Sťažovateľ tvrdí, že "treba zisťovať možnosť, kedy sa (oprávnený) mohol dozvedieť o (rozhodujúcich) skutkových okolnostiach". Citovaný názor nie je v súlade s ustálenou judikatúrou súdov, ktorá jednoznačne konštatuje, že pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky zo 17. decembra 1978 vo veci sp. zn. 2 Cz 35/77).

Ako vyplýva z uvedeného stanoviska ÚS SR, tak nie je podstatné resp. rozhodujúce, či sa Žalobkyňa mohla o bezdôvodnom obohatení dozvedieť skôr ako tvrdí žalovaný. Rozhodujúca je skutočná a nie len predpokladaná vedomosť žalobcu.

Máme zato, že stanovisko prezentované v uznesení ÚS SR má právnu silu judikátu a je záväzná pre rozhodovaciu činnosť súdov v rámci SR, pri počítaní plynutia subjektívnej premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení.

6. Žalovaný vo svojom záverečnom vyjadrení poukázala na to, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle platných právnych predpisov, účinných v čase jej uzatvorenia. Z toho dôvodu s tvrdeniami žalobcu ohľadne absencie predpísaných náležitostí zmluvy o úvere nesúhlasí a v tejto otázke ako aj v ostatnom v plnom rozsahu poukazuje na svoje odvolanie. Žalovaný má za to, že v prípade osoby žalobkyne má za to, že sa jedná o osohu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osohy schopnej vnímať a posúdiť zmysel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala i obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP. Žalobkyňa navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere ako aj jej súčasťou donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Okrem iného žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v prípade žalobkyne nešlo o prvú zmluvu o úvere uzatvorenú so žalovaným a teda nie je na mieste poukazovať na nevedomosť a nedostatok skúseností žalobkyne, nakoľko žalobkyňa má lepšiu vedomosť v porovnaní z bežným občanom, nakoľko sú jej dobre známe práva a povinnosti ako aj náležitosti zmlúv o úvere.

6.1. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013 : "Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorú v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri

hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu." Žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalobca si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalovaný je i naďalej toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu.

7. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom vyjadrení sporových strán, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.9.2011, Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.4.2012, Výpočet úrokovej sadzby a RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXX Výpočet úrokovej sadzby a RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXpotvrdenie o splátkach k zmluve č. XXXXXXXXXX, potvrdenie o splátkach k zmluve č. XXXXXXXXXX, potvrdenie o splátkach k zmluve č. XXXXXXXXXX, potvrdenie o splátkach k zmluve č. XXXXXXXXXX, Výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia, Dokument Národnej banky Slovenska o priemernej výške úrokovej sadzby za rok 2008, Dokument Národnej banky Slovenska o priemernej výške úrokovej sadzby za rok 2010 ,Dokument Národnej banky Slovenska o priemernej výške úrokovej sadzby za rok 2011, Dokument Národnej banky Slovenska o priemernej výške úrokovej sadzby za rok 2012) a dospel k záveru že nárok žalobkyne je dôvodný.

7.1. V konaní nebola sporná otázka existencie zmluvných vzťahov uzatvorených medzi sporovými stranami na základe ktorých boli žalobkyňi zo strany žalovaného poskytnuté úverové prostriedky a ani okolnosť že sa jedná o spotrebiteľský spor. Sporná bola otázka:

- a) absencie náležitostí zmluvy a jej následku z hľadiska bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy a
- b) premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

7.2. Podľa zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách §9 Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere:

(2)Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a)druh spotrebiteľského úveru,
- b)obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i)úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, a

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa §16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa §13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

7.3. Podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. Dôsledky porušenia povinností:

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a §10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverových zmlúv.

Z obsahu predložených spotrebiteľských zmlúv súd zistil, že tieto neobsahujú žalobkyňou vytýkané zákonné náležitosti podľa § 9, ods. 2, písm. a/, f/, i/, j/, y/ Zák. 129/2010 Z. z., t.j. údaj o druhu spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, RPMN, a ani priemernú hodnotu RPMN, čo má bezpochyby za následok sankciu podľa § 11 ods. 1, písm. a/, že poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. V zmluvách sa uvádza len výška poskytnutého úveru a poplatku, ktorý je povinná žalobkyňa popri úvere žalovanému zaplatiť v mesačných splátkach, pričom tak ako to uvádza žalobkyňa, výška poplatku predstavuje 92 % z poskytnutého úveru v jednotlivých prípadoch. Pre absenciu obligatórnych náležitostí v úverových zmluvách mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej úverovej istiny.

8.1. Podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverových zmlúv je možné uzavrieť, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže žalobkyňa popri úveru poskytla finančné plnenie v každom jednom prípade na ktoré žalovanému, vzhľadom k porušeniu zákona o spotrebiteľských úveroch pri vyhotovovaní formulárových zmlúv, nevznikol nárok.

9. K otázke premlčania nároku

Podľa §107 ods.1) OZ Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ods.2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ods.3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Občiansky zákonník v ustanovení § 107 upravuje premlčaciu dobu pre vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom rozlišuje medzi subjektívnou (§ 107 odsek 1) a objektívnou premlčacou dobou (§ 107 odsek 2). Začiatky ich plynutia sú upravené odlišne.

9.1. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný.

9.2. Pre začiatok plynutia 3 ročnej príp. 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba. (Pozri rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006)

9.3. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Súd súhlasí s argumentáciou žalovaného v tom, že v zmysle § 2 odsek 1 zákona č. 1/1993 Zb. o Zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 01.01.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Preto najmä žalovaný ako nebankový subjekt, ktorý má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov je povinný poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať priamo v zmluve náležitosti pod následkom uplatnenia sankcií v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti ako je napr. absencia úrokovej sadzby a ročnej percentuálnej miery ako nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru, ako doby trvania úverového vzťahu. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením tak podstatného údajá akým je výška úrokovej sadzby a výška RPMN priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneý (nepriamy úmysel). Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že konanie

žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobkyni, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. (Porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012) 34. Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa uplatňuje ustanovenie § 107 odsek 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba desaťročná a plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia. V predmetnom prípade táto desaťročná premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr ako v roku 2008 (t.j. skôr ako bola uzatvorená v poradí prvá Zmluva o úvere č. 6372096 tvoriaca predmet sporu). Je teda zrejmé, že aj v tomto prípade žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej premlčacej doby (žaloba doručená súdu 18.07.2017).

9.4. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa podala aj v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa nedozvedela skôr ako v roku 2017, kedy kontaktovala Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré v jej mene písomne vyzvalo žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia, o čom Žalobkyňa predložila súdu listinný dôkaz (č.l. 9), ktorý žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil.

10. S poukazom na vyššie uvedené považoval súd za potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa mala vo veci plný úspech súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.